

„O ile funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegów służbowych w domu noclegowym, przysługuje mu zwrot kosztów noclegu w wysokości rzeczywiście poniesionej. Fakt niemożności korzystania z noclegów w służbowym domu noclegowym powinien być uwidoczniiony w postaci adnotacji służbowej na delegacji”.

3) § 39 d. otrzymuje brzmienie:

„W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości zł 100 za każdą noc spędzoną w miejsco-

wości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 39 a. ust. 2”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wy-

padki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231) w § 39 ust. 1 liczbę „100” zastępuje się liczbą „500”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) w brzmieniu zmienionym art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239), zarządza się, co następuje:

§ 1. Używane w rozporządzeniu niniejszym określenie „świadczenie emerytalne” oznacza: zaopatrzenie emerytalne, zaopatrzenie wdowie, zaopatrzenie sierocie i odszkodo-

wanie za nieszczęśliwe wypadki; określenie „emeryt” oznacza osobę pobierającą świadczenie z tytułu własnej służby; określenie „wdowa” oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby małżonka; określenie „sierota” oznacza osobę pobierającą świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca lub matki.

§ 2. 1. Do świadczeń emerytalnych, wypłacanych z funduszy przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe”, ustanawia się dodatek przejściowy w następującej wysokości:

1) dla emeryta pobierającego świadczenie emerytalne w kwocie:

- a) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.150 zł miesięcznie,
- b) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.200 zł miesięcznie;
- 2) dla wdowy pobierającej świadczenie emerytalne w kwocie:
 - a) nie przekraczającej 450 zł miesięcznie — w kwocie 950 zł miesięcznie,
 - b) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.000 zł miesięcznie,
 - c) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.050 zł miesięcznie;
- 3) dla sierot, których matka lub inna osoba pobiera świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca sieroty — w kwocie 500 zł miesięcznie;
- 4) dla sierot, których matka lub inna osoba nie pobiera świadczenia emerytalnego z tytułu służby ojca sieroty w kwocie 700 zł miesięcznie.

2. Jeżeli emerytowi, wdowie, sierocie przysługuje prawo do zaopatrzenia i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki — to dodatek przejściowy wymierza się od łącznej kwoty zaopatrzenia i odszkodowania.

§ 3. 1. Łączna kwota:

- 1) zaopatrzenia emerytalnego lub wdowiego z dodatkiem przejściowym;
- 2) odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki dla byłego pracownika lub dla wdowy, pozostałej po byłym pracowniku z dodatkiem przejściowym;
- 3) zaopatrzenia (emerytalnego, wdowiego) i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (dla emeryta, wdowy) wraz z dodatkiem przejściowym;
- 4) zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzeń sierocych wraz z dodatkiem przejściowym dla wdowy;
- 5) zaopatrzeń dla wdowy i sierot wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwe wypadki (dla wdowy, sierot i dodatkiem przejściowym dla wdowy);
- 6) świadczeń emerytalnych wraz z innymi należnościami lub świadczeniami pieniężnymi stałymi i dodatkiem przejściowym dla emeryta lub wdowy,

nie może przekraczać dla emeryta zwiększo-

nej o 750 zł, a dla wdowy zwiększonej o 600 zł miesięcznej kwoty uposażenia pracownika etatowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w służbie czynnej w grupie uposażenia odpowiadającej grupie uposażenia, od której zostało wymierzone świadczenie emerytalne.

2. Za uposażenie w rozumieniu ust. 1 przyjmuje się: uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami rodzinnymi, które by pracownikowi przysługiwały na pozostałe po nim osoby uprawnione do pobierania świadczenia emerytalnego albo na osoby, na które wypłaca się emerytowi dodatek rodzinny.

3. Ograniczeń, podanych w ust. 1, nie stosuje się do dodatku przejściowego dla sierot, który wypłaca się bez względu na kwotę świadczenia emerytalnego dla danej sieroty lub dla wszystkich sierot łącznie wraz ze świadczeniem wdowim.

4. Na czas pobierania przez pracowników w służbie czynnej mniejszych dodatków rodzinnych, niż otrzymują emeryci, za uposażenie w rozumieniu ust. 1 dla emerytów pobierających dodatek rodzinny przyjmuje się przy zastosowaniu zasad ust. 2 uposażenie zasadnicze łącznie z kwotą dodatku rodzinnego, pobieranego przez pracowników w służbie czynnej zwiększoną o 400 zł na każdą osobę, na którą wypłaca się emerytowi dodatek rodzinny.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

2. Z dniem 31 marca 1947 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1945 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 242 i z 1946 r. Nr 43, poz. 251).

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o wyłączeniu gromady Kępa Piotrowińska Kolonia i kolonii Kaliszany Herliczko z gminy wiejskiej Kamień w powiecie puławskim, województwa lubelskiego i włączeniu ich do gminy wiejskiej Pawłowice w powiecie iłżeckim, województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1926 r. w sprawie przyłączenia gmin wiejskich, wchodzących w skład powiatu jednego województwa, do przyległego powiatu

województwa drugiego (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kamień w powiecie puławskim, województwa lubelskiego, wyłącza